

[Arbejdsministeren]

bredt flertal for, en bred politisk aftale om, nemlig en reform om supplerende dagpenge.

Jeg kan godt se, at det bringer Venstre, De Konservative og SF i lidt af et dilemma, som jeg vedstår – vil jeg gerne sige – en del af ansvaret for, fordi jeg har lagt det ind i det samme forslag, men jeg går ud fra, at både Venstre, De Konservative og SF, til trods for at man stemmer imod forslaget, som det ligger nu, alligevel vedstår aftalen om supplerende dagpenge. Det synes jeg faktisk er vigtigt at få tilkendegivet, for det er en politisk aftale, som har sit udgangspunkt i satspuljeforliget fra december måned.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil gerne sige til arbejdsministeren, at vi faktisk indstiller dette forslag til vedtagelse med det af SF stillede ændringsforslag.

Jeg må også sige, at selvfølgelig er vi enige i det forlig, vi har indgået omkring supplerende dagpenge. Det er klart. Ingen skal være i tvivl om det, og det er fuldstændig rigtigt, som arbejdsministeren siger, at det jo ikke er vores skyld, at disse ting er blevet kædet sammen, eller skal vi sige: at skidt og kanel er blandet lidt sammen. Men det er klart, at jeg bliver vred, når vi end ikke kan komme igennem med ét lille ændringsforslag i den mængde af lovforslag, der ligger her, og hvor vi har forhandlet og prøvet at få indflydelse på det, der kommer ud af alt det her, end ikke den ene lille flig kunne finansministeren give os – og det vil jeg have lov til at sige; det er jo finansministeren, der ikke vil give sig her, fordi det koster lidt kroner.

Vi har fået foretaget nogle beregninger, og jeg har hørt nogle rygter om, at dette her skulle koste 85 mio. kr. Det kan absolut ikke passe, men selv om det skulle passe, betyder det altså, at man tager 85 mio. kr. fra folk på dimittendsats, på dagpenge, mens man i andre forslag, vi har diskuteret i dag, letter op til mange milliarder kroner på de højeste indtægter. Og så er det jo, jeg bliver vred, når vi end ikke kan få så lille et ændringsforslag igennem.

Derfor vil det blive sådan, at når ikke vi kan få vedtaget vores ændringsforslag, stemmer vi ikke for dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det, der kalder mig herop, er kun, at jeg synes, det er meget urimeligt, at arbejdsministeren, når hun nu vil diskriminere de selvstændige, siger: Jamen vi holder jo også de strejkende, de lockoutede og dem, som selv tager fri, ude.

Nu har man jo altså ikke lavet dagpengesystemet for dem, der strejker, bliver lockoutede og selv tager fri, og jeg synes, det viser regeringens fuldstændig manglende forståelse for denne gruppe, som er nødvendig for samfundet, men som man ikke har blik for, fordi man ønsker tilskudspolitik og offentlig overførsel til alle mennesker og ikke, at man er selvhjulpne.

Jeg synes, det var meget afslørende, at ministeren sammenlignede de selvstændige med de strejkende, de lockoutede og dem, der selv tog fri. De har intet med hinanden at gøre. Og det skal være min sidste bemærkning.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil nu gerne sige, at det ikke blev fremstillet sådan for at genere de selvstændigt erhvervsdrivende. – Nu kan jeg se, at også hr. Kai Digé Bach er kommet til stede på standens vegne. – Det var slet ikke for at genere de selvstændigt erhvervsdrivende, det var blot for at sige, at i et optjeningsprincip er man nødt til at kunne gå tilbage og vurdere, hvorvidt de enkelte har fået ydelse fra sygedagpengesystemet, altså fra et andet overførselssystem. Det kan man jo ikke gøre, når det drejer sig om de små selvstændigt erhvervsdrivende – heller ikke de store eller mellemstore for den sags skyld – fordi der simpelt hen ikke har været nogen overførselsindkomster til den gruppe, og derfor er der ikke noget at måle efter. Så hvis vi skulle tage de selvstændigt erhvervsdrivende med, ville hele princippet om en optjening simpelt hen falde på gulvet, og vi synes faktisk, det er et vigtigt princip at få ind, også fordi det er betydelig mere enkelt for arbejdsløsheds-kasserne end det nuværende system.

Så vil jeg gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, at det lille ændringsforslag, som fru Lilli Gyldenkilde har fremsat på SF's vegne, ville koste 15 mio. kr. i 1993, 70 mio. kr. i 1994 og 65 mio. kr. i 1995, og der er ikke noget som helst belæg for at sætte spørgsmålstejn ved de beregninger. Det hænger simpelt hen sammen med, at SF's forslag også lægger op til nogle forbedrin-